

PASNINGSVÆJLEDNING UNDULAT

Kort om dyret

- Typisk 18-20 cm lange og 26-29 gram
- Op til 12 år gammel
- Holdes bedst i større anlæg ude eller fritgående inde
- Bur min. 100x50x50 cm; daglig adgang til større område
- Kan ved tilvæning blive tam.
- skal hver dag have frisk grønt og frugt.
- Skal dagligt have kontakt til artsfæller (kræver plads og evt. neutralisering)
- kan ligge 5-6 æg, Rugetiden er ca. 18 dage

Indhold

- 1 Dyreart
- 2 Fuldvoksen størrelse
- 3 Forventet levealder
- 4 Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur
- 5 Særlige pasningsbehov, herunder krav til temperatur
- 6 Stimulering og behov for motion
- 7 Fodring
- 8 Sociale behov
- 9 Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation
- 10 Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel
- 11 Øvrige informationer

1. Dyreart

Undulater (*Melopsittacus undulatus*) er små, strømlinede papegøjer (tilhører familien Psittacidae), der gennemsnitligt bliver 18-20 cm lange.

De er udbredt over hele Australien, hvor de lever i middeltørre til let fugtige områder. Den vilde undulat findes kun i farvevarianterne grøn eller grønlig med gult hoved, men man har i tidens løb fremavlet mange andre farvevarianter, bl.a. kan man få ensfarvede blå, gule eller hvide undulater.

2. Fuldvoksen størrelse

Længde 18 cm, vægt 26 - 29 g. Undulater opdrættet efter særlige udstillingsnormer dog lidt større.

3. Forventet levealder

Undulaten vil normalt opnå en alder af 8 – 12 år

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Et bur skal være så langt at undulaten kan flyve i buret. Derfor anbefales et bur, der er mindst 100 cm langt, 50 cm bredt og 50 cm højt. Buret indrettes med siddepinde af naturtræ og forskellig tykkelse i enderne af buret så undulaterne kan flyve frit gennem buret. Buret må ikke anbringes på gulvet, men skal stilles på et bord eller i en reol uden træk og uden direkte sol.

Vand- og foderskåle anbringes så fuglene ikke kan klatte i skålene. Bunden af buret dækkes med (avis)papir der let kan udskiftes efterhånden som det bliver snavset. Undulaten har ikke brug for sand i bunden af buret, hvis den æder af sandet kan den få problemer i fordøjelsessystemet. Undulater kan holdes i flok. Dertil anbefales en voliere på mindst 300 cm længde. Bredde 100 cm og højde 200 cm. Fra volieren skal der være adgang til et frostfrit inderum på 0,5–1,0 m².

Udendørs voliere skal være forsynet med en sluse, så fuglene ikke uforvarende kan flyve ud.

5. Særlige pasningsbehov, herunder krav til temperatur

Undulater er glade for at bade og skal hver dag have rent vand. Undulater stiller ikke særlige krav til temperatur og kan holdes ude i voliere hele året blot de har adgang til et frostfrit inderum.

6. Stimulering og behov for motion

Som beskæftigelse bør man flere gange om ugen give undulaterne friske kviste af træer eller buske. Især bøg, birk, pil, hassel, æble, pære, fyr og gran er velegnet. Brug aldrig taks, som er meget giftig.

Som ekstra beskæftigelse kan man hænge forskelligt plasticlegetøj ind i buret. Såvel kviste som legetøj må ikke anbringes således at det hindrer fuglene i at flyve i buret.

Ved målrettet træning kan undulater blive meget tamme og lære at sige enkelte ord. Undulater, der holdes i bur, bør dagligt tages ud af buret, så de kan få nogle længere flyvture for at træne deres muskulatur og kondition.

7. Fodring

Som basisfoder anvendes en færdig frøblanding til undulater og/eller færdigt pillefoder til undulater.

Undulater skal hver dag have frisk grønt og frugt. Som grønt kan anvendes næsten alle ukrudtsplanter: som f.eks. mælkebøtter, og mange andre. Af egentlige grøntsager er gulerødder meget velegnede. De rives groft eller skæres i mindre stykker. Af frugter kan man bruge æbler, pærer, hyben og lignende, som skæres i mindre stykker. Salatblade, agurker og lignende saftige emner bør undgås, da de giver tynd mave på grund af deres store vandindhold.

Undulater skal have frisk drikkevand hver dag.

Endelig skal undulater have en kalkblok eller en skål med knuste østersskaller kaldet grit.

8. Sociale behov

Undulater lever i naturen i meget store flokke og har derfor et stort behov for at være sammen med artsfæller. Derfor bør undulater ikke holdes alene men altid mindst parvis.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Undulater er meget ynglevillige fugle. I naturen yngler undulater i hulaheder i træerne. I fangenskab giver man dem derfor redekasser. Bundfladen i rugerummet skal være ca 15 cm x 15 cm og højden ca. 25 cm. Flyvehullet 4 cm i diameter. I bunden af reden strøes et lag savsmuld, tørvestrøelse eller biostrøelse (til heste). Er der for meget vil hunnen bære det overskydende ud af kassen.

Efter parringen lægger hunnen et æg hver anden dag. Gennemsnitlig lægges der 5 - 6 æg i et kuld. Rugningen påbegyndes normalt når det andet æg er lagt. Rugetiden er ca. 18 dage, hvorfor de første unger klækker samtidigt og de efter følgende unger klækker med et par dages mellemrum. I rugetiden mades hunnen af hannen, og hun forlader kun reden nogle minutter om dagen. Til opmadning af ungerne skal der gives æggefoder (kan købes ved dyrehandlere) ligesom der skal gives rigeligt af ukrudt med frø. Cirka en måned efter klækningen forlader ungerne reden og bliver fodret af forældrene i yderligere 2 uger.

Yngleinstinktet kan være så kraftigt at et par undulater vil yngle selv om man ikke giver den en ynglekasse, ligesom enlige hunner kan begynde at lægge æg i bunden af buret. For ikke at lade fuglene blive stresset over de manglende ynglemuligheder bør man lade fuglene få en kasse og lade dem yngle. Enlige hunner bør sættes sammen med en han og gives mulighed for at yngle.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Fugle er gode til at skjule sygdom. Derfor skal man være opmærksom på de mindste tegn på at fugles ikke trives, således at behandling kan sættes ind i tide. Den raske fugl er livlig og bevæger sig hyppigt i løbet af dagen ved at flyve og klatre. Fjerdragten er stram, ren og glat. Næb og fødder rene og tørre og øjnene klare og agtpågivende.

Den syge fugl kan vise sine symptomer på mange forskellige måder. De mest almindelige tegn på sygdom er følgende:

- Nedsat ædelyst, fuglen sidder ved foderet uden at æde
- Fuglen puster sig op, ser træt ud og sætter hovedet under vingen, også om dagen
- Øjnene holdes halvt lukkede, tungt stødende åndedræt og ofte hvilende på begge ben
- Tynd ildelugtende afføring

Når sygdomstegnene tydeligt kan ses på fuglen, haster det med at få den til dyrlæge, da den på dette tidspunkt allerede er meget syg.

11. Øvrige oplysninger

Overvejende grøn med gult hoved og ryg med sorte tegninger. Kønnene ens bortset fra hannens blå vokshud omkring næseborene. Hunnerne har brunlig vokshud. Der er i fangenskab fremavlet flere blå, grå, gule, violette og grønne fugle med forskellige tegninger. Undulater fremavlet til udstillingsbrug er større end den naturlige undulat. Udstillingstypen kaldes ofte for engelsk undulat.

Undulaternes oprindelige levested er det indre og tørre af Australien. De foretrækker egne med ny græsvækst og spredt træbevoksning og lever i store flokke, ofte på mange tusinde undulater. De lever af umodent græsfrø og af frø fra lave urter, samt knopper og blade fra træer og buske.

TAK FOR AT LÆSE DENNE VEJLEDNING.
HAR DU SPØRGSMÅL, ER DU ALTID VELKOMMEN TIL AT KONTAKTE
DYRENES VENNER I GRØNLAND.

WWW.DYRENESVENNER.GL